

РЕШЕНИЕ

№ 15254

гр. София, 23.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 21.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7970** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 44, ал. 6 вр. ал. 8 във вр. чл. 46а от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на В. Д. (V. D.), гражданин на Ислямска Република И., [дата на раждане] , принудително настанен в СДВНЧ - [населено място] към Дирекция „Миграция“ срещу Заповед № 5364з-2743/16.07.2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи. С жалбата е иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради съществени процедурни нарушения, противоречие с материалния закон и целта на закона.

В с.з. жалбоподателя не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Ч. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Със Заповед Рег. № 5364з-231 от 22.01.2024 г., издадена от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи (МВР) на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и чл. 13, във вр. чл. 8, ал. 2 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак (Приета с ПМС № 332 от 28.12.2007 г., обн. ДВ, бр. 3 от 11.08.2008 г. с последно изм. бр. 46 от 21.06.2022 г., в сила от 22.06.2022 г.), и издадена Заповед № ЗДС-567 от 19.03.2014 г. на ВНД директор на СДВР за налагане на принудителна административна мярка „Принудително отвеждане до границата на Република България“, на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ, е настанен принудително в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) към Дирекция „Миграция“, считано от датата на фактическо настаняване до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация за изпълнение на наложената принудителна административна мярка „Принудително отвеждане до границата на Република България“, но за не повече от 6 месеца. Заповедта е влязла в сила.

На 13.06.2024г. е изготвена докладна записка до началника на отдел „ПАМ“ в дирекция „Миграция“ за започване на административно производство за издаване на заповед за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ на основание чл.44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ.

Чужденецът е запознат с материалите от административната преписка и предложението за започване на производство по издаване на заповед за продължаване настаняването му в СДВНЧ лично срещу подпис.

Изготвено е предложение рег. № 5364р – 17610/16.07.2024г. до директора на дирекция „Миграция“ МВР за продължаване на срока за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ. Предложението е цитирано в оспорената заповед и съставлява мотиви на заповедта. В него е посочено, че В. Д. е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут и е незаконно пребиваващ чужденец на територията на страната, спрямо когото е наложена ПАМ – „принудително отвеждане на чужденец и забрана за влизане в страната“. За първи път е бил настанен в СДВНЧ на 22.01.2024г.

До момента наложената спрямо иранския гражданин ПАМ не е изпълнена, поради факта, че същия не разполага с валиден национален паспорт или документ за пътуване.

Посочено е че към момента не могат да се приложат алтернативните на предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ обезпечителни мерки, поради липса на предпоставките за това.

Налице е хипотезата „опасност лицето да се укрие“ , предвид личното му поведение, което показва нежелание да се съобрази и изпълни наложената ПАМ, което мотивира предположение за отклонение от изпълнението ѝ.

Издадена е процесната Заповед № 5364з-2743/16.07.2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи за продължаване на срока на принудителното настаняване на В. Д. в СДВНЧ до отпадане на обстоятелствата по ал. 6 и при изключенията на ал. 8 на чл. 44 от ЗЧРБ, считано от 22.07.2024г.

От правна страна.

По допустимостта на жалбата: Заповедта е връчена на жалбоподателя на 18.07.2024г., жалбата е подадена на 01.08.2024г. в 14 – дневния срок по чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

По основателността на жалбата:

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 44, ал. 8 във връзка с ал. 5 от ЗЧРБ, от Зам. Директора на Дирекция „Миграция“. Видно от представената Заповед №5364з-2527/28.06.2024г., зам.директора на Дирекция „Миграция“ е оправомощен да изпълнява функции по общото и непосредствено ръководство на дирекцията към датата на която е издадена и подписана заповедта.

Не са допуснати съществени нарушения на процедурата, такива, които да са засегнали правото на защита на лицето и да водят до издаване на акт с различно съдържание. В хода на съдебното производство е предоставена възможност за представяне на доказателства и обяснения, с което е гарантирано спазването на правото на защита в производството.

Спазено е изискването за форма на акта, заповедта е издадена в писмена форма, изложени са мотиви от фактическа и правна страна, такива се съдържат и в предложението за продължаване на срока за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ от 13.06.2024г. което е допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975 г. ОСГК на ВС.

За да издаде оспорената заповед, административният орган е приел, че не са отпаднали първоначалните материално - правни предпоставки на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, а именно, че на В. Д. е наложена принудителна административна мярка на основание чл.44, ал. 1 и чл. 39а, ал.1, т. 2 от ЗЧРБ. Видно от мотивите на заповедта, целта на налагането на ПАМ – принудително настаняване в СДВНЧ е за да се организира изпълнението на ПАМ – принудително отвеждане на чужденец до границите на РБ и налагане на забрана за влизане в страната. Друга фактическа предпоставка за налагането на ПАМ, описана в докладната записка към заповедта е наличието на опасност от укриване по смисъла на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ. Съгласно посочената

правна норма, опасност от укриване е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че лицето ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат различни обстоятелства, като наличие на данни, че лицето има предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето, независимо от реабилитацията, че не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. Обосновано и законосъобразно е прието, че е налице опасност от укриване, мотивирано с личното поведение на чужденеца, нерегламентираното минаване на границата, високата мобилност, изявените намерения, обявяването му за общодържавно издирване 19.10.2023г. Съгласно чл.44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, е с неустановена самоличност, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органът, издал заповедта, или директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Предпоставките на посочената разпоредба са налице, издадена е заповед за налагане на ПАМ по чл.39а, т. 2 от ЗЧРБ и е налице опасност от укриване. Първоначалният срок на настаняване в СДВНЧ е изтекъл. Съгласно чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 есеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешените срок на принудителното настаняване по ал. 6, Директорът на Дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. При наличие на обстоятелствата по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, изтекъл първоначален срок на принудително настаняване и при забавяне на получаване на необходимите документи, Директорът на Дирекция „Миграция“ е издал процесната заповед. Налице са всички материално правни предпоставки, които обуславят законосъобразност на заповедта. Приложени са множество докладни записки за предприети действия по извеждането на чужденеца и наличие на разумна възможност за това. Представени са доказателства, че е налице забавяне при получаване на необходимите документи за организиране на пътуването. Настоящата съдебна инстанция счита, че все още съществува разумна възможност за извеждане на чужденеца от страната и не е налице изключението на чл. 44, ал. 8, предл. последно от ЗЧРБ, при което той следва да се освободи незабавно.

Същевременно няма предпоставки да прилагане на алтернативни мерки. Посоченото мотивира извод за вероятна основателност от затрудняване или осуетяване изпълнението на приложената по отношение на него ПАМ. Другите по-леки мерки по ЗЧРБ са неприложими в настоящия случай, предвид което е налице и посоченото в чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО изискване за законосъобразност на заповедта.

Съществува разумна възможност за изпълнението на ПАМ, условие за принудително настаняване в СДВНЧ с цел обезпечаване на извеждането на чужденеца извън страната.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

В полза на ответника не се следва юрисконсултско възнаграждение, тъй като жалбоподателят е освободен от заплащане на държавна такса и разноски по делото.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. (V. D.), гражданин на Ислямска Република И., [дата на раждане], принудително настанен в СДВНЧ - [населено място] към Дирекция „Миграция“ срещу Заповед № 5364з-2743/16.07.2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ